

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er en genfremsættelse af et i folketingsåret 1987-88 (1. samling) den 22. marts 1988 fremsat lovforslag (L 238), se Folketingstidende 1987-88 (1. samling), forhandlingerne sp. 8650, samt tillæg A sp. 4719. Lovforslaget nåede ikke at blive førstebehandlet.

Socialistisk Folkeparti ønsker, at ankeinstitutionerne på de forskellige niveauer underkastes en modernisering og får et indhold i overensstemmelse med en omstrukturering, som finder sted i den sociale sektor.

Ankeinstansen har udviklet sig til alene at fungere ud fra den juridiske vurdering og tager sjældent stilling til sagernes sociale aspekter.

Socialforskningsinstituttet har i den store socialreformundersøgelse, publikation nr. 120, påvist, at et af de væsentligste kritikpunkter, bistandsklienter gør gældende, er, at de ikke får tid til at aflevere de oplysninger, de synes er relevante for deres sag. Ud fra denne undersøgelse og indlæg i den socialpolitiske debat må en række af de afgørelser, der træffes i de sociale forvaltninger, være truffet på et andet grundlag end det, den enkelte hjælp-søger oplever som sit problem. Og der er vel heller ikke grund til at betvivle, at det hovedsagelig er denne gruppe brugere af bistandskontorerne, der anker deres sager – netop fordi de ikke har fået den hjælp, de havde behov for.

Der har endvidere været rejst kritik af, at ingen offentlig instans involverede sig i, om kommunerne tilbød en relevant hjælp til løsning af de sociale problemer, som folk henvendte sig med.

SF's forslag vil kræve en gennemgribende omstilling af såvel arbejdsgang som opfattelse af ankeinstansens funktion. Men skal en ankeinstans i sociale sager have en reel betydning, må dens arbejdsgrundlag være det samme, som første instans – socialudvalget – arbejder ud fra.

SF ønsker at afskaffe begrænsningerne i ankeadgangen, som tidligere er gennemført. Alle afgørelser skal kunne indbringes for amtsankenævnet. Derved ophæves den begrænsning af ankeadgangen, som

tidligere er gennemført vedrørende dagpleje/daginstitution og daghjem/dagcenter.

Ophold i de omtalte institutioner kan efter SF's opfattelse være af afgørende betydning for den enkelte. Derfor skal den enkelte også have mulighed for at anke over en for ham/hende uacceptabel afgørelse.

Ankesystemet bør efter SF's opfattelse først og fremmest tilgodese det enkelte menneskes retssikkerhed i overensstemmelse med den sociale lovgivnings formål, hvilket vil sige fremme løsningen af klagerens sociale problemer.

SF foreslår en hurtigere og smidigere sagsgang, hvor man vender arbejdsgangen, hvilket betyder, at sagerne kommer hurtigere frem til den ankeinstans, som skal træffe afgørelse.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1 og 4

Ved de foreslåede ændringer udgår bestemmelsen om, at socialministeren bemyndiges til i forretningsordenen at fremsætte regler om nævnsformændenes adgang til at træffe afgørelse i sager, der ikke giver anledning til tvivl.

I stedet foreslås det, at ministeren i forretningsordenen skal fastsætte regler om, at nævnet kan bemyndige formanden til at træffe ovennævnte afgørelser, hvis ansøgeren eller klageren imødekommes.

Til § 1, nr. 2, 3 og 5

De foreslåede ændringer skal ses i lyset af den omstillingsproces, som den sociale sektor er inde i, hvor der mere fokuseres på, om ydelsen resulterer i en forbedret social situation, end om der er givet ydelser i henhold til en strengt korrekt fortolkning af lovsættet.

Det afgørende i det sociale arbejde er, at den enkeltes eller lokalsamfundets sociale situation bliver forbedret i forhold til det problemsæt, vedkommende søger hjælp til.

Derfor er det nødvendigt, at ankenævnene ændrer arbejdsmetode. Forslaget forudsætter, at ankenævnene rent fysisk giver folk mulighed for at møde og